

[Bertel Haarder]

hvad det andet var, men der er et andet punkt i artiklen, som jeg også vil betegne som særdeles politisk, så jeg vil altså fastholde, at når embedsmænd skriver artikler i bladene og argumenterer mod os, så må vi have lov at argumentere den anden vej uden at skulle have på hattenulden af ministeren.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg havde ikke mere tid i anden omgang. Jeg går ud fra, at det manglende svar fra ministeren vedrørende en undersøgelse af, hvor årsagen til de fejlagtige økonomiske oplysninger ligger, skal forstås på den måde, at ministeren ikke ønsker at undersøge, hvem der har ansvaret for de fejlagtige oplysninger.

Så skal jeg sige, fordi det vil have interesse både for ministeren og for den kommende debat, at når ministeren sagde, at han naturligvis ikke ville underskrive licitationerne uden finansudvalgets godkendelse, så bliver det selvfølgelig interessant, for det bliver jo et enormt tidspres, finansudvalget skal arbejde under.

Jeg vil godt derudover sige, at når ministeren hævder, han kan nøjes med at komme i finansudvalget for at få lov til at igangsætte et byggeri – i anlægsloven var det ved overslag beregnet til 400–500 mill. kr., i finansloven for 1980 blev der regnet med 680 mill. kr., og nu viser det sig at blive 830 mill. kr.; det er ganske givet, at broprojektet, selve broen, bliver 100 pct. dyrere, end der var regnet med i overslaget, som folketetinget vedtog i forbindelse med anlægsloven om Farø – så er det vores opfattelse, at en sådan fremgangsmåde med et aktstykke vil være i strid med de bevillingsmæssige muligheder, for det ligger ganske klart, at der er tale om en væsentlig overskridelse, som folketetinget skal tage stilling til.

Jeg skal på nuværende tidspunkt sige til ministeren, at jeg forventer, at fremskridtspartiet vil trække det pågældende aktstykke i folketingsalen, således at det bliver en folketingsafgørelse, om ministeren skal have lov til at køre videre med sit Farøprojekt. Der er altså store bevillingsmæssige problemer i den sag, ministeren her rejser.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

En ting er, at vi skal have denne debat for ottende eller tiende gang, noget andet er, at vi nu, efter at fru Margrete Auken har taget sit dagsordensforslag tilbage, sidder med en klar usikkerhed med hensyn til, hvad vi egentlig skulle have debatten for. Hvad var SFs motiv til denne debat?

Oprindeligt fik vi af fru Margrete Auken at vide, at Farøprojektet helt skulle droppes. Senere fik vi at vide, at vi skulle have flere penge til den kollektive trafik, og at pengene udelukkende skulle anvendes til det formål ...

Formanden:

Det er hyggeligt at se så mange medlemmer i salen, men det giver nogle støjgener.

Svend Erik Hovmand (V):

Nu får vi at vide, at fru Margrete Auken ønsker at støtte det af hr. Alfred Hansen fremsatte dagsordensforslag. Hvad ligger der i det? Betyder det, at fru Margrete Auken ønsker en motorvejsforbindelse igennem Vordingborgområdet? Er det det, det betyder? Eller betyder det, at vi skal have et vingeprojekt, hvis tekniske stabilitet er så usikker, at det, man kalder de tunge transportere, ikke kan køre på de såkaldte vinger? Er det det, fru Margrete Auken ønsker? Betyder det, at det kun er en løsning for selve Storstrømsforbindelsen? Hvad med Guldborgsund? Hvad med de vejproblemer, der i øvrigt er, og som skal løses i forbindelse med selve Farøprojektet?

Jeg synes, at fru Margrete Auken her har afsløret en fantastisk uvidenhed om de lokale forhold. Jeg vil gerne henvise til, at jeg allerede den 18. december 1979 fra denne talerstol – det vil kunne ses i Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 2464–2466 – overbragte fru Margrete Auken en invitation til at komme ned og se med egne øjne, hvad det er for et projekt, hun taler om. Det turde da i hvert fald være en selvfølge, at man har sat sig lidt bedre ind i de lokale forhold, end fru Margrete Aukens optræden her i dag giver udtryk for. Denne invitation står fortsat ved magt uanset udfaldet af denne debat.